Una vaga injusta

Cada dia es genera a Figueres una mitjana de 50 tones de residus. Si multipliquem aquesta quantitat pels quatre dies que va durar la vaga convocada pels sindicats d'EcoServeis, el resultat és de 200 tones de deixalles. És a dir, 200.000 quilos d'escombraries acumulats als carrers de la ciutat. La indignació era comprensible. Per no haver-hi, ni tan sols es van complir els serveis mínims que els sindicats van pactar amb el Departament de Treball. La legítima defensa dels drets laborals traspassava totes les línies vermelles i es convertia en un desafiament a tota la ciutat en plena arrencada de la campanya nadalenca. És per això que, des d'aquestes línies, el primer que em correspon com a alcaldessa és, tal com ja vaig dir la nit de Nadal, lamentar les molèsties que la vaga ha ocasionat a la ciutadania, disculpar-me en nom dels qui no ho han fet, i agrair la paciència, la comprensió i la col·laboració de tothom.

Admeto que la solució fàcil hauria estat, en les primeres hores de la vaga, abaixar el cap i claudicar davant les reivindicacions. Però aquella era una protesta injusta, desproporcionada i basada en la intransigència. Si hi ha alguna cosa que un càrrec públic no pot tolerar és prendre decisions arbitràries que beneficien uns pocs en detriment del col·lectiu. I encara menys, haver de prendre aquestes decisions sota pressions i l'amenaça de transformar la ciutat en un abocador permanent a l'aire lliure. I aquí, sí, la intransigent vaig ser jo.

Dissabte passat, vigília de Nadal, vam seure a negociar amb els sindicats a la 1 del migdia i amb la certesa que el govern municipal no s'aixecaria de la taula fins que hi hagués la desconvocatòria de la vaga. Entre tots, ho vam aconseguir deu hores més tard, no sense alts i baixos. Vam tancar un bon acord que no només resol el conflicte a curt termini, sinó que dóna estabilitat per a, com a mínim, un termini de cinc anys, sense hipotecar les finances municipals. Un acord que, com perseguíem, defensa els drets del conjunt dels treballadors del servei. A aquelles hores, el repic del campanar de l'església anunciant la missa del gall augurava que, més enllà de les creences íntimes de cadascú, sempre cal mantenir la fe en els principis, quan són justos.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-12-2016 Pàgina 18

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/13-serveis/1035070-una-vaga-injusta.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui